

Pritožba, ki jo je XXXLutz Marken GmbH vložila 14. junija 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 24. marca 2011 v zadevi T-54/09, XXLLutz Marken GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli); druga stranka v postopku: Natura Selection S.L.

(Zadeva C-306/11 P)

(2011/C 238/17)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Avstrija) (zastopnik: H. Pannen, odvetnik)

Drugi stranki v postopku:

— Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

— Natura Selection S.L.

Predlogi

Pritožnica predlaga, naj se:

- izpodbijana sodba razveljavi,
- zadeva vrne Splošnemu sodišču,
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče naj bi kršilo člen 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti⁽¹⁾, ker naj bi podobnost med znakoma „Linea Natura Natur hat immer Stil“ in „natura selection“ ugotovilo izključno na podlagi besednega elementa „natura“, vsebovanega v obeh znakih. Ta besedni element pa naj ne bi bil prevladujoči sestavni del starejše znamke Skupnosti.

Pri svojih ugotovitvah glede podobnosti med zadevnima znakoma naj bi Splošno sodišče izhajalo iz napačne uporabe prava glede razlage izrazov „razlikovalni učinek“ in „opisnost“.

Ugotovitve Splošnega sodišča naj bi bile glede podobnosti med znakoma protislovne in tako pomanjkljivo obrazložene.

Prav tako naj bi izpodbijana sodba Splošnega sodišča temeljila na izkrivljenih dejstvih. V nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča naj bi pritožnica že v postopku pred oddelkom za

ugovore in odborom za pritožbe ter tudi v tožbi pojasnila, da obstaja povezava med zadevnim blagom in besednim elementom „natura“.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 24. junija 2011 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. aprila 2011 v zadevi T-320/09, Planet AE proti Komisiji

(Zadeva C-314/11 P)

(2011/C 238/18)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: F. Dintilhac in D. Triantafyllou)

Druga stranka v postopku: Planet AE

Predlogi

- sklep Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 v zadevi T-320/09 naj se razveljavi;
- ugotovi naj se, da tožba ni dopustna;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

— Nepravilna razlaga Odločbe 2008/969

Vrsta vnosa tožene stranke v sistem hitrega obveščanja, ki (v nasprotju z drugimi vnosi) temelji le na sumu, nima drugačnih posledic od sprejetja strožjih nadzornih ukrepov (člen 16 Odločbe), ki ne povzročajo zavezujočih učinkov za toženo stranko. Obravnavani vnosi se v sklepu nepravilno zamenjujejo z drugimi vrstami vnosov, ki povzročijo drugačne učinke.

— Neobstoj bistvene spremembe pravnega položaja tožene stranke zaradi spornih vnosov

Le nadzor osebe, ki je predmet vnosa, sam po sebi očitno ne spremeni njenega pravnega položaja.

— Neobstoj neposrednega vpliva spornih vnosov na toženo stranko

O sprejetih ukrepih je prosto odločil odgovorni odredbodajalec po posvetovanju in pogajanju s toženo stranko in njeno banko. Vnosi nimajo neposrednih in samodejnih posledic. Vendar, dejstvo neposredne prizadetosti je pogoj za dopustnost (člen 263(4) PDEU).

— Neobstoj preučitve zadevnih izjav in dokazov glede neposrednega vpliva

Medtem ko so bila v tožbi predstavljena zgoraj navedena posvetovanja in pogajanja, jih Splošno sodišče ni upoštevalo v nasprotju z načeli nepristranskosti in objektivnosti.

— Neobstoj obrazložitve

Tožena stranka ne pojasni v čem je „neugodna sprememba“ njenega položaja, saj ji ni bila odvzeta gospodarska korist, temveč je bila oproščena obveznosti razdelitve plačil.

To velja tudi glede učinkov obravnavanih posebnih vnosov, katerih obvezujoča narava ni nikakor pojasnjena.

— Zamenjevanje pravnih sredstev

Položaj tožene stranke v skupini zadeva oblikovanje sporazuma. Kot neločljiv del pogodbenega okvira je bil lahko predmet arbitražne klavzule (člen 272 PDEU) ne pa predloga za razglasitev

ničnosti, ker so zadevna prava sredstva vzporedna in samostojna.

— Kršitev pogodbene svobode in načela soglasja

Po eni strani, Komisija ni dolžna skleniti pogodbe brez kakršnega koli previdnostnega ukrepa, po drugi strani je tožena stranka dala svoje soglasje k dokončnemu okviru pogodbe. Zato Splošno sodišče nepravilno zahteva pravno podlago, obravnave itd., ki se zahtevajo v primeru „sankcij“ in niso v skladu z enakopravnostjo pogodbenih strank.

— Nepravilna opredelitev vnosov kot odločb

Vnosi v sistem hitrega obveščanja pomenijo notranje ukrepe, previdnostne ukrepe na podlagi načela dobrega finančnega upravljanja (člen 27 finančne uredbe), ki so bili predvideni v notranji Odločbi 2008/969 kot notranja pravila Komisije (glej člen 51 finančne uredbe) za informiranje in v uporabi vseh odredbodajalcev te institucije. Poleg tega, ni treba, da so obravnavani vnosi povezani z vnosom, ki vodi v izključitev iz postopka, ker je bil sporazum v obravnavani zadevi sklenjen s toženo stranko.

— Odvisnost dopustnosti od utemeljenosti tožbe

Splošno sodišče utemeljuje svoj sklep s potrebo po preverjanju pristojnosti Komisije za izdajo Odločbe 2008/969. Vendar, vprašanje pristojnosti zadeva utemeljenost tožbe in ne more določati njene dopustnosti.